

OSZCZERZAĆ (2) *vb impf*

o oraz a jasnej e prawdopodobnie pochylone (tak Cn; Mącz jasne – prawdopodobnie odstępstwo od normy).

inf oszczerzać (1). *◇ praet 3 sg m* oszczerzał (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Pokazywać zęby, zwykle w uśmiechu; rictum diducere risu Mącz, Cn; ringi Cn (2) :

Zwrot: »zęby [na kogo] oszczerzać« = śmiać się; drwić z kogoś (2): Zacy ktorzy z Xántem Ítali/ Ezopá fie nieco bali: Gdy w śmianiu vřtá rozdźiewiał/ A zęby ná nie ofzczerzał. BierEz Bv; Risu diducere rictum, Smiejąc fie ná kogo zęby ofzczerzáć/ to yeřt błaźnić z kogo álbo śmiejąc fię ziarác/ rzegotác. Mącz 355d.

Formacje współrdzenne: oszczyrzać się, wyszczerzać.

Cf OSZCZERZANIE